bloc-notes

Sportul în scoală

Tot în Anglia sportul școlar cunoaște o extindere nebănuită. In clișeul nostru pensionarele unei mari școli din vecinătatea Londrei fac exerciții de supleță

„Două matchuri două"

O Duminecă splendidă
Cu parfum de primăvară,
Soare proaspăt și puternic...
Fericit e pierde-vară
Care și-a pierdut paltonul
La Floreasca sau Băneasa...
Este cald și toți sportivii
Părăsindu-și casa, masa,
Au plecat buluc spre Venus
Cu ciupac și haină nouă,
Căci era programul dublu,
Erau «două matchuri două».

*

Ce mai tărăboi la «cassă»,
Resturi cu încurcătură,
Lipsă timbru de aviație,
Și călcări pe bătătură...
Cei cu bani tot iau bilete,
Dar acei ce n'au pitaci,
Iși fac vânt din cheiul gârlei
Și se urcă în copaci.
Fiindcă cel ce-i place football,
Deși n'are nici un ban,
In pasiunea lui cea mare
Face chiar și pe Tarzan.

*

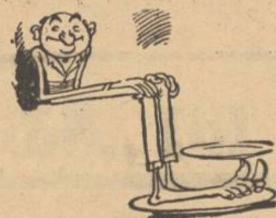
Toată lumea dă năvală,
E un val-vârtej nebun,
Fiecare este dornic
Să ia locul cel mai bun.
Insfârșit, arbitrul intră,
Cu un fluerat sonor
A'ncurcat două echipe...
«Jos, că'ncepe, Domnilor!».
După două-trei minute
Pecând jocul s'a'ntețit,
Jumătate din tribună
Stând în cot, a adormit.
Matchul e în tempo iute,
La o palpitantă fază,
Doar o fată strigă «bravo»
Fiindcă numai ea e trează.

Liniștea e mormântală,
Se-aud muștele când vin,
Galeria, bat-o vina,
Parc'a luat un Somnalin.
«Liniște'n văzduh și pace»
Lumea tace ca un pește,
Doar o voce se aude,
Unul ce din somn vorbește
«Ura, bună dimineața!»
Spectatorii s'au sculat,
I-a sculat pe toți arbitrul,
Primul match s'a terminat.

*

Vine-al doilea match acuma,
Iar un fluerat sonor,
Lumea iar se pregătește:
«Noapte bună», «Somn ușor».
Un întârziat dă buzna,
Calcă pe vecinul meu,
Dar acesta nu crâcnește,
Nu că-i bun, dar doarme greu.
Corner, foult, out de tușe,
Handsuri multe, ce să spun,
Niciun om nu huiduește
Toată lumea doarme tun
Vânzătorii toți șomează:
Cu covrigi, cu mezelic,
Cu alune-americane,
Nimeni n'a vândut nimic.
Face treabă numai unul
Cu mustață, pare-mi-se,
S'a umplut de bani, firește,
Că-i tălmăcitor de vise...

A. Nol

Rezultatele complecte ale campionatelor Americei pe teren acoperit

Federația americană a dat publicității rezultatele complecte și exacte ale campionatelor Americei pe teren acoperit.

Iată performanțele obținute de atleții americani, la cea mai importantă reuniune atletică pe teren acoperit.

Inălțime: Burke 2 m. 06; Byrnes 1,98; Threadgil 1 m. 98; Johnson 1 m. 98.

Greutate: Zaitz 15 m. 65; Francis 15 m. 50; Ryan 15,42; Taylor 15 m. 22.

Lungime: Richardson 7 m. 50; Perina 7 m. 14; King 7 m. 01; Weast 6 m. 98.

1500 m.: San Romani 3 m. 51,2; Beccali 3 m. 51.3; Venske 3 m. 51.5;

Prăjină: Meadows 4 m. 34; Oe 4 m. 26; Ganslen 4 m. 26; Sutermeister 4 m. 11.

1000 metri: Robinson 2 m. 29 s. 4; Rosenkrant; Bradley.

65 m. garduri: Allen 8 s. 8; Tolnich 8 s. 9; O'Comer.

60 m. plat: Johnsson 6 s. 8; Glickmann, Weast.

600 m.: O'Brien 1 m. 23; Gill, Cook, Wallace.

200—400—800—1500 m.: N. C. Exchange (Herbert—Hoffmann — Ray — Cunnargham) 7 m. 11 s. 1.

De prin lume adunate...

CONCURENTUL LUI MATUSALEM

Unii reporteri au câte odată idei din cele mai năstrușnice. Matusalem, bătrânul patriarh cu barba preistorică, are un serios concurent.

Este un „tifoso" dela Sampierdarena, clubul unei mahalale din Genova, care este destul de prost clasat în actualul campionat italian.

Acest bătrân cu barbă de „Moș Crăciun" ne mai știind ce să facă pentru ca clubul său favorit să cucerească înfine o victorie, a promis acum câteva săptămâni că dacă acest lucru se va întâmpla, de bucurie își va rade barba.

Or, iată, mai bine de 15 matchuri — deci 15 săptămâni — de când Sampierdarena pierde cu regularitate matematică.

Și barba suporterului genovean se tot lungește...

«FRONTUL POPULAR» ȘI CUPA FRANȚEI

După matchul Red-Star — Strasbourg se discuta în tribunele „Parc des Princes"-ului mai puțin despre rezultatul matchului care s'a desfășurat cât despre senzaționala eliminare a Racing Clubului de către Boulogne.

— Fantastică este Cupa — spuneau unii — în Anglia. Arsenalul, echipa cea mai puternică, a fost învinsă de un mic club din categoria III, Millwoll. In Franța Racingul, cu toate vedetele și bogățiile cari le posedă, a fost eliminată de un club sărac din divizia II, de un „unsprezece" de jucători cu picioarele goale.

— Toate aceste inversări de valori se întâmplă numai după instaurarea guvernului frontului popular... conchide surâzând, un admirator al actualului regim.

CONFUZIE REGRETABILA...

Sunt de atunci câteva săptămâni. U. S. Boulogne, care a reușit formidabila surpriză să elimine pe Racing Club Paris, din Cupa Franței, juca un match amical, cu un club profesionist englez, Folkestorie.

Era la sfârșitul reprizei secunde. Boulognezii conduceau cu 1-0 și amorul propriu britanic era serios șifonat de această perspectivă de înfrângere.

O acțiune bine condusă a aripei stângi britanice se termina cu o centrare precis plasată.

Portarul boulognez se precipită și printr'o săritură foarte spectaculoasă interveni la timp și culese balonul chiar din capul înaintașului centru britanic.

In săritură, goal-keeperul își pierdu însă cascheta.

Ea căzu chiar la picioarele interului stâng englez.

Acesta în plină acțiune, crezând că este balonul care i-a venit în picioare, printr'un shot puternic o trimise în plasă strigând: Goal!

CHIBIȚII INTRE EI...

Doi suporteri ai grupării Ferencvaros se plâng.

— Noi suntem prea habotnici anul acesta. Ținem un post prea lung.

— Dar vine Paștele și învierea!

— O, până la Paști sunt încă două săptămâni și până atunci putem pierde 4 puncte.

— Noroc că suntem catolici. Ce ne-am face dacă am trăi în România, unde Paștele începe abia la sfârșitul lui Aprilie?!

ARTICOLELE DE SPORT MONOPOL DE STAT, IN TURCIA

Fabricarea și vânzarea articolelor de sport: mingi, rachete, mănuși de box, etc., va deveni în Turcia monopol al statului.

Această inițiativă este așteptată dela numirea unui subsecretar al sporturilor în noul guvern turc.

Știrea este publicată așa cum o redăm mai sus, de către o revistă de sport franceză.

Poate fi însă suspectată pentrucă revista aceasta publică mai departe:

„Sunt zece ani de când un manager de box francez a încercat să creeze acest lucru în România (?!) dar tratativele au eșuat.

Ideea creerii acestui monopol în Turcia pornește desigur de la această încercare românească..."

Francezii, după cum se poate vedea au câte odată foarte multă fantezie.

SPORTUL RENTEAZA

Credem interesant a semnala beneficiile realizate de proprietarii stadionului Wembley din Londra.

Această organizare a realizat anul trecut un beneficiu de 65.530 lire sterline, ceeace înseamnă aproape 60 milioane lei.

In 1936 nu mai puțin de 2.013.25 spectatori plătitori au trecut pe la ghișeul acestui stadion.

Wembley-ul este un stadion cu 90.000 locuri și pe el se dispută cele mai importante manifestări sportive din Anglia, printre cari finala Cupei Angliei. Posedă deasemenea o mare sală acoperită, care poate să cuprindă 15-20 mii spectatori și care servește alternativ pentru gale de box, matchuri de hockey și manifestațiuni nautice.

Accidentele în sport

Sportul bucureștean a primit Duminică o lovitură. La sfârșitul partidei Venus-Gloria, un accident care din fericire n'a luat o turnură prea gravă, a produs un moment de panică printre spectatori și jucători. Micul venusist Ene a rămas întins la pământ, în urma unei ciocniri cu portarul arădean Theimler. Piciorul lui, care producea atâta panică în apărările adversarilor, atârna inert, prin fractrua care s'a produs în cădere. Momentul a fost tragic și impresionant. Petea Vâlcov, care se afla în spatele lui Ene, îngrozit de scenă, și-a apucat capul în mâini și a fugit înspăimântat, înapoi. Un spectator, mai slab, a leșinat...

Acest accident tragic, care îl va face indisponibil pe talentatul jucător cel puțin pentru două luni de zile, readuce din nou pe primul plan problema asistenței medicale pe terenurile de sport.

Ținem, dintr'un început, să aducem un cuvânt de laudă modului cum a fost îngrijit rănitul. O serie întreagă de doctori au alergat spre trupul leșinat al venusistului și i-au dat primele ajutoare, înainte de a fi urcat într'o mașină a „Salvării" și transportat la spital.

Ne-a impresionat această grijă, normală dealtfel, de a da asistență medicală unui jucător rănit.

Știm că de curând O.E.T.R.-ul și federațiile sportive au luat o serie întreagă de măsuri pentru ca jucătorii să fie cât mai bine îngrijiți în caz de rănire.

Am putut verifica eri că footballul este singurul sport în care aceste măsuri se aplică. Celelalte sporturi însă, au rămas și astăzi în starea de primitivitate de acum câțiva ani. Rugby-ul, în special, suferă în această privință. Sportul cu balonul oval este un joc bărbătesc prin excelență. Se joacă cu violență și nu de puține ori se întâmplă accidente grave. Am asistat cu durere la scene îngrozitoare pe terenul dela Șosea. Am putut vedea, și asta nu de mult, cum jucători răniți așteptau pe teren doctorul care nu mai venea. Plecau câțiva spectatori în căutarea lui, dar uitau și aceștia să se mai reîntoarcă. Intr'un târziu, după ce sărmanul jucător stătuse întins pe pământ două ceasuri, îl luau colegii și-l duceau pe brațe până la spitalul Filantropia.

Scene dintr'acestea au fost nenumărate și se repetă încă, cu toate măsurile drastice luate de federația respectivă.

Footballul a reușit să remedieze această lacună, de o importanță capitală pentru buna desfășurare a demonstrațiilor sportive.

Am profitat de regretabilul accident de pe arena Venus, pentru a arăta grava situație din celelalte sporturi, cari au nevoie de asistență medicală.

Impresionanta grabă a medicilor, cari au sărit în ajutorul lui Ene — căruia îi transmitem pe această cale urările noastre sincere de însănătoșire — am vrea s'o vedem și la toate celelalte sporturi.

Ea ar reda astfel încrederea jucătorilor și ar contribui cu încă un punct la normalizarea definitivă a sportului românesc.

Problema asistenții medicale este de o prea mare importanță pentru a considera accidentele de soiul celui dela Venus, ca simple întâmplări.

Sportul nostru — excepție face numai footballul — consumă o impresionantă cantitate de energie în discuțiuni, lăsând înfăptuirile practice pe planul al zecilea. Ne-am obișnuit să luăm măsuri frumoase numai pe hârtie.

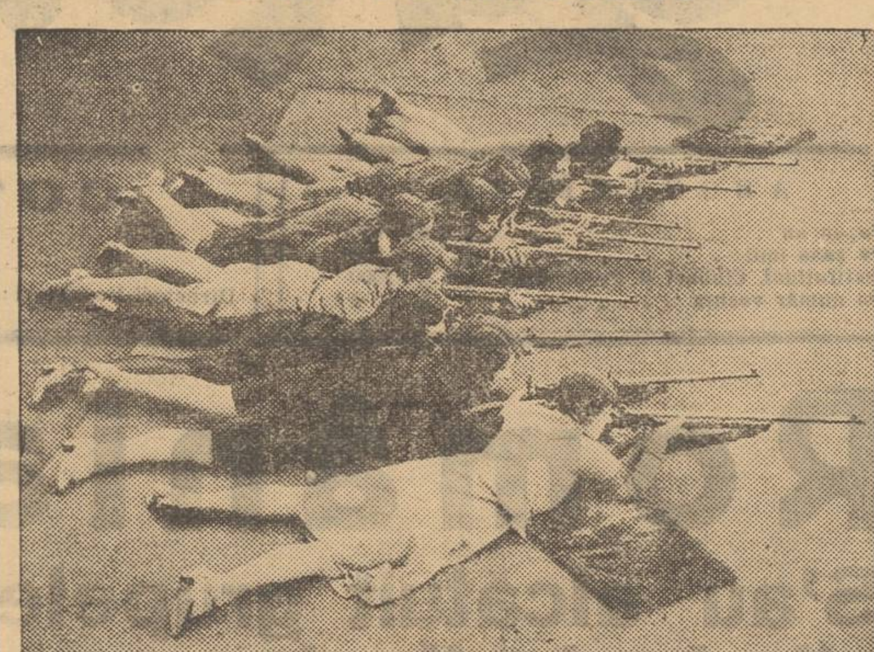
Treziți din dormitare de întâmplări tragice, onorații federali se întrunesc în grabă și decretează măsuri salvatoare. Se închee procese verbale de ședință, dar totul rămâne literă moartă, într'un dosar prăfuit și uitat prin rafturi în cari nimeni nu umblă.

Incă un accident a venit Duminecă să demonstreze necesitatea unor grabnice reforme. Să se termine odată cu verbalismele și scriptologiile zadarnice. Trebue măsuri chibzuite, aplicate cu strictețǎ și tragere de inimă, pentru ca lucrurile să meargă bine.

Astăzi mai ales când sportul a luat o desvoltare extraordinară, ce impresionează până și pe cei mai pesimiști, socotim că problema asistenții medicale trebue soluționată pentru toate sporturile, cari ar avea la un moment dat nevoie de ea, cât mai grabnic și cât mai eficace.

SILVIU HERESCU

Tir femenin

In Anglia s'au organizat mai multe concursuri de tir feminin, cari s'au bucurat de un succes desăvârșit. Sexul slab s'a dovedit cu această ocazie un bun țintaș

De când ziarul nostru a luat inițiativa de a apare Duminica seara în ediție specială, cu toate rezultatele sportive, miile de spectatori cari se strângeau. după match, în fața redacției noastre pentru a afla rezultatele, sunt scutiți de acest drum.

Acum, spectatorii nici n'au apucat bine să iasă depe poarta arenelor de sport și țigănușii îi întâmpină cu «speciala», ziarului nostru.

Sacrificiile pe cari direcția Gazetei noastre a înțeles să le facă pentru apariția acestei ediții, motivează suficient discreția — în privința rezultatelor primite telefonic din provincie — până la apariția ediției speciale.

Viteza cu care se lucrează acest număr explică îndeajuns motivul pentru care la aceste ore vizitele nu sunt tocmai bine venite.

Duminică, când pe arena din Splaiul Independenței abia începuse repriza doua a matchului Venus—Gloria, mă pomenesc cu Dobo, fosta vedetă a football-ului bucureștean și care încă depe timpurile când îmbrăca tricoul Juventusului era un pasionat jucător de curse.

Fosta extremă dreaptă a Juventusului, dupăce a scăpat de controlul «turcului» dela ușe vine direct spre mine:

— Servus Valerică! Fii bun și spune-mi rezultatele. Ce-au făcut ai noștrii la Timișoara?

Prietenia care mă leagă de fostul meu coechipier m'a făcut să trec peste consemnul general și să-i dau toate rezultatele cari le aveam până la acea oră.

Bomba zilei, era desigur victoria Juventusului asupra Chinezului.

Dupăce i-am servit toate rezultatele, Dobo, precipitat, mi-a mulțumit și apoi îmi spune:

— Iartă-mă, nu mai pot sta. Sunt cu mașina afară, trebue să mă duc înapoi la teren la Venus.

— Cum asta? Eu îți dau rezultatele, pentrucă eram convins că pot avea încredere în tine și acum, tu vrei să te duci să le popularizezi?

— Nu dragă, mă liniștește Dobo, n'avea nici o grije! Mă întorc la teren pentru că vreau să fac niște pariuri!

Sursele de venit ale lui N. T. Chibrit, popularа vedetă a galeriei bucureștene constitue pentru mulți o adevărată enigmă.

Totuși, la ora aperitivelor niciodată nu o să-l vezi lipsind dela Bodega Mercur, unde federalii și conducătorii cluburilor au rămas cu obiceiul de a-și continua șueta.

Contrar felului său, ultima oară când l-am văzut pe Chibrit luând aperitive la Mercur, era singur.

Instalat confortabil la o masă consuma liniștit și părând că se gândește la cine știe ce combinații.

După vre-o oră de «sprițuri etalon» și aperitive copioase, văd bine că se scoală și pleacă fără plată.

Intâmplarea face ca după puțin timp să-l întâlnesc pe Calea Victorii.

Nu m'am putut reține să-i spun:

— Bine Nicule, se poate? Te-am văzut cum ai plecat fără să plătești chelnerului, la Mercur.

— Ce să fac dragă, îmi răspunde, nu aveam decât o sută falsă.

Nu puteam să-l înșel pe bietul om!

*

Cineva îmi povestea că ar fi surprins dialogul acesta între Andreiaș și un cunoscut al său:

— Nevastă-mea m'a amenințat că divorțează, dacă mai continu să joc football!

Spune că nu mai cadrează cu noua mea situație.

— Vai! asta-i grozav pentru tine...

— Desigur.. voiu resimți foarte mult lipsa nevestii!

*

L'ați văzut vreodată pe Petre Cristea, emeritul învingător dela Monte Carlo 1936?

Dacă nu, anecdota de mai jos vă va ușura recunoașterea.

Se spune că Jenny Dumitrescu, colegul nostru de redacție, surprins de felul cum asul volanului românesc își face toaleta l-ar fi întrebat:

— Ascultă Petrică! Dece-ți ții tu pălăria pe cap când te speli?

— E foarte natural, să știu până unde e fața!

— val. fg. —

Foiletonul „Gazetei Sporturilor" 20)

8 IUNIE

Mare roman sportiv de GEORGE FULGA

Am găsit doar o tentativă de glumă la adresa lui Törek.

— Prin urmare, în matchul de Duminecă, vom fi adversari.

— Adversari, cum asta?...

— Fiindcă eu voiu juca pentru România...

— Vorbești copilării, a zâmbit Törek. E drept că am mulți cunoscuți în echipa maghiară care va juca în București. Ce vrei?... Am trăit, câțiva ani buni, la Budapesta. Nu uita însă, că sunt român, că m'am născut în Ardeal... In matchul cu Ungaria, deci, vom fi alături. Vom dori amândoi victoria României...

15 APRILIE. — Matchul cu Ungaria a reușit totuși să-mi toarne peste nervi, licoarea unei înviorări. Nu este vorba de o bucurie personală. Am încetat, se pare, să mai am bucurii.

Mă îngrijește însă, rezultatul. Sunt în formă bună. Știu. De câteva luni, am reușit adevărate minuni. De câteva luni, ziarele au epuizat cu mine stocul adjectivelor elogioase, publicându-mi fotografia sub titluri din ce în ce mai bombastice: a oficialilor, a presei, a spectatorilor. Am și încrederea mea. Voi face cu siguranță un match bun. Trebue să-l fac.

Vreau — pentru prima oară pronunț acest cuvânt cu atâta hotărîre — vreau, și voi juca bine.

Dar ungurii sânt un adversar cu care nu se poate glumi. Voi reuși și'n fața lor aceleași performanțe de joc uimitor pe cari le-am reușit în matchurile cu echipele românești?...

16 APRILIE. — A început să mă îngrijească matchul de Duminecă.

Mă terorizează gândul că voi face un joc sub așteptări.

La «Nippon» nu m'am mai dus. Vreau să mă odihnesc, ca să fiu Duminecă cu mintea liberă și vigoarea refăcută.

Am avut astăzi un moment de surpriză uluitoare.

— Vă cheamă cineva la telefon!... m'a anunțat Anica.

Am sărit din pat, ca 'ntr'un plongeon desperat.

— Mă cheamă cineva la telefon?...

— Așa mi-a spus conița...

— Nu știi cine?...

— Nu știu....

Am fugit pe ușe, cu mintea luminată de-un gând fulgerător: Miry. Mă cheamă Miry la telefon. Mă cheamă din nou. Așa dar, tot se mai gândește la mine. Nu m'a uitat. Inaintea celei mai grele încercări din cariera mea sportivă, nu a uitat să mă cheme la telefon, să mă încurajeze. Să-mi ureze succes. Să-mi spulbere din minte gândurile sumbre cari îmi întunecă viața de câtăva vreme, din pricina ei.

Am prins receptorul, cu violență.

— Allo...

Din celălalt capăt al firului, mi-a răspuns o voce groasă, bărbătească.

— Allo...

Așa dar, nu e ea. Nu și-a amintit de mine. Nu s'a deranjat să mă cheme la telefon și să-mi spună câteva cuvinte de bună urare. Să-mi alunge din minte, gândurile în cari plutește ea — mereu ea — cu o echipă întreagă de bărbați în jurul ei.

— Allo!...

Era d. Törek. Tot el. Cu aceiaș amabilă atențiune din ultima vreme și-aceiaș afecțiune de prieten devotat.

— N'ai mai venit la «Nippon», și-mi pare bine. Inaintea matchului de Duminecă trebue să te odihnești. Am ținut însă să-ți urez succes. Ți-l doresc din toată inima, cât mai răsunător.

Am îngânat fără convingere:

— Mulțumesc...

Și receptoarele au căzut la locul lor, sfârșind o scenă pe care s'ar fi căzut să o primesc cu mai multă căldură.

17 APRILIE. — Mâine este matchul. Pe Miry, tot n'am văzut-o. Pe Radu, de-asemeni.

Parcă s'ar ascunde amândoi... *(Va urma)*